

РЕШЕНИЕ

№ 2749

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **2637** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Каласте“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], р-н М., [жк], [жилищен адрес] представлявано от И. А. чрез адв. М. Г. Т. срещу решение № ПИ-61 от 26.02.2024г. на Директора на ТД на НАП – С., с което жалбата на дружеството срещу отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С240001-012-0000003/23.01.2024 г., издаден от Г. М., на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена без разглеждане като недопустима. Жалбоподателят твърди, че жалбата му е била допустима, като подробно обосновава тезата си. Прави искане съдът да отмени Решение ПИ-61 от 26.02.2024г. на Директора на ТД на НАП С.. Чрез писмено становище, представеното по делото и докладвано в откритото съдебно заседание се претендират разноски по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на ТД на НАП – С. чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и прави искане същата да бъде

отхвърлена. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

След преценка на събраните по делото релевантни доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

С оспореното решение № ПИ-61 от 26.02.2024 272 на Директора на ТД на НАП – С. жалбата на дружеството срещу отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С240001-012- 0000003/23.01.2024 г., издаден от Г. М., на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена без разглеждане като недопустима. Административният орган е приел, че жалбата е подадена от ненадлежна страна, доколкото мерките са наложени на Д. „В. 48" с ЕИК[ЕИК], което е прекратено, и макар „Каласте“ ЕООД да е било съдружник в него, доколкото делът му е само 0,1 %, то това търговско дружество не е страна в производството по ДОПК – изпълнителното и обезпечителното производство било насочено срещу водещия съдружник „Локса“ ЕООД.

Решението е съобщено на 28.02.2024г., а жалбата срещу него до съда е подадена на 07.03.2024г., т.е. в законоустановения срок.

По делото не са спорни следните обстоятелства, а и те се установяват от писмените доказателства по делото:

Д. „В. 48" е прекратено на 20.09.2023г. В него са участвали „Локса“ ЕООД и „Каласте“ ЕООД при дялово участие, както следва: „Локса“ ЕООД – 99.9% и „Каласте“ ЕООД – 0,1%.

Срещу Д. „В. 48" е водено ревизионно производство, по повод на което на дружеството по ЗЗД са наложени обезпечителни мерки. Ревизионното производство е прекратено със заповед от 31.10.2023г. на компетентен орган по приходите. Впоследствие такова е образувано срещу „Локса“ ЕООД – със ЗВР от 16.11.2023г. Обезпечителните мерки срещу Д. „В. 48" обаче не са отменени. Напротив, по повод искане на „Локса“ ЕООД и „Каласте“ ЕООД, старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е постановил отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице, което има правен интерес от

оспорването, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което същата е допустима.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения, но в противоречие с материалния закон. Основанията за този извод са следните.

Както правилно е посочил административният орган, съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от ДОПК, неперсонифицираните дружества в производствата по ДОПК се приравняват на юридически лица, като принудителното изпълнение се извършва срещу участниците в тях. Обстоятелството, че „Каласте“ ЕООД участва с 0,1 % в собствеността на дружеството по ЗЗД не означава, че няма правен интерес да оспорва наложените на Д. „В. 48“ обезпечителни мерки. Напротив, има правен интерес, тъй като е задължен за задълженията на дружеството по ЗЗД, макар и в посочения по-горе ограничен размер. Решението на данъчните органи да не насочват усилия за събиране на съответният дял от 0,1 % от задължението на Д. „В. 48“ спрямо „Каласте“ ЕООД, декларирано в обжалваното решение, не променя този извод. Доколкото мерките са насочени към Д. „В. 48“, в което „Каласте“ ЕООД е било съдружник, за дружеството е налице правен интерес да оспорва наложени на Д. „В. 48“ обезпечителни мерки.

По тези съображения съдът приема, че решението на Директора на ТД на НАП – С. е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката следва да се върне на административния орган за произнасяне на жалбата срещу отказа на публичния изпълнител по същество.

При този изход на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски на жалбоподателя. Представени са доказателства за направени разноски в размер на 550лв., от които 50лв. за държавна такса и 500лв. за адвокатско възнаграждение. На основание чл. 161, ал.1 във връзка с чл. 144, ал. 2 от ДОПК, ТД на НАП – С. следва да бъде осъдена да плати тази сума.

По изложените съображения и на основание чл. 268 от ДОПК и чл. 161, ал.1 във връзка с чл. 144, ал. 2 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Каласте“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на

управление в [населено място], р-н М., [жк], [жилищен адрес] представлявано от И. А. чрез адв. М. Г. Т., решение № ПИ-61 от 26.02.2024г. на Директора на ТД на НАП – С..

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по същество по жалбата на „Каласте“ ЕООД срещу отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С240001-012-0000003/23.01.2024 г., издаден от старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да плати на „Каласте“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], р-н М., [жк], [жилищен адрес] представлявано от И. А. чрез адв. М. Г. Т., 550лв. разноски по делото, от които 50лв. за държавна такса и 500лв. за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: